

ommeti ei annud nemmad mitte järrele,
ja ei saand targemaks, waid lootsid ikka
weel Turkide peäle, et neilegi pärrast se
Jummala sanna tõeks jät: ärranetud
on, kes inimeste peäle lodab. Wi-
maks nemmad wõtsid se hirmsa noukaro-
walusfega Kuningast temma wallitusse
linnaš Warsau minni, kinniwõtta, ja
tedda seält ärrawia. Agga Jummal
peästis weel Kuningast nende kääst ja
neld kuriateggiaid woeti kinni, ja pandi
wangi, kinni kohhus nende ülle saaks kái-
nud. Ja sellesamma asja pärrast, ja et
se tülli seäl aasta aastalt ikka suremaks
läks, tullid ka teised Kuningad siina,
kes seäl naabred ollid, ja hakkand Pohla-
ma riigi poleks jaggama, ja poolt ossa
ennelele wõtma ja tust poolt Kuninga-
le jätma. Üks olli Preussi Kuningas
ja teine Saksa-ma Keiser. Nemmad
last-

sid omma wägge ka Pohla-male min-
na, ja wõtsid ennestele, iggamees mis
temma riigi wanna raia äres olli, ja se
olli hea suur, lai ja rikkas Ma, kus pal-
jo surid ja häid linde sees ollid. Pärrast
kinnitasid nemmad sedda wanna ramatu-
dega, et se Ma, mis nemmad nüüd ä-
rawõtsid jo ammust aiašt õigusse polest
nende wannematte pärralt olnud, ja neil
seddawisi õigus olli sedda ennestele jär-
le lunnastada. Meie Keiseri Prauol olli
paljo surem õigus selle sure kullutusse
pärrast, mis Ta Pohla riigi pärrast ni
mitto korda olli pidand teggema, ja mu
kajjo pärrast, mis Pohla rahwas meile
teinud, ka ennesele oih e jaggo wotta,
ommeti ep olleks Ta sedda mitte teinud
kui teised laks Kuningast ep olleks esste
hakkand. Ja sellepärrast, wõttis Ta
ennesele ka omma ossa. Nüüd sai Poh-
la